

ליקוטי ש"ס

אוצר החכמה

(ברכות) בשעה שישראל וכור ועוגן יהא
שמייה וכור. סיפר מה ששמע
מרבו הראי ר' בונם מפשיסחא זצ"ל: כאשר
נתגלה הבעש"ט זצ"ל והתחלו להתקבץ
סביביו חסידים, חרד היציר הרע דעך עבר
כת דיליה: הבה ונתקס עזה מה נעשה
להבעש"ט וחסידין, הלא עלולים הם לשrown
הבלוי העולם בקדושתם. בא היציר להחסידים
ואמר להם: אכן מעשיכם יפים וטובים
וחוכתכם רבה, אבל הלא הינכם רק אחד בעיר
ושננים במדינה וצריכים אתם מנין, כדאיתא
בגמרא (ג). בשעה שישראל וכור ועוגן יהא
שמייה וכור הקב"ה מנענע בראשו ואומר אשרי
מלך וכור ואוי להם לבנים וכור, והלך היציר
וקיבוץ עוד שמונה חסידים מאנשיו ועשה
למנין עשרה. והנה חסרו להם מועות לבניין
בית הכנסת וככיתבת ספר תורה, ה比亚 היציר
איש עשיר מאנשיו שיתפלל עליהם ויתן כל
ההוצאות. ולאחר מכן אמר היציר לכת דיליה:
הנה מעתה אין לי לדאג כי אנשי רבים
מהחסידים של הבעש"ט ואחרי רבים להטotta
וההלכה כמותם. (**חולקי י"ס**)

(ברכות) לעולם ירגיז אדם יציר טוב על
יציר הרע וכור נצחו מوطב ואמ
לאו יעסוק בתורה וכור ואם לאו יקרא קריית
שמע וכור ואם לאו יזכיר לו יום המיתה וכור.
והיתכן לאחר דברים גדולים שלא עזרו לו
וזקינו או מאביו, אבל איןנו יודע שהוא צרייך
<http://www.otzar.org>

(ברכות) איתא בגמרא וכי דוד קרי
לנפשו חסיד, שאמר (בתהילים
פו. ב) שמרה נפשי כי חסיד אני. הפירוש כך,
בדבאת החסיד צדקה שמידה יותר מהצדקה,
משמעותם אדם סופר שיש לו זכות אבות
מוזקינו או מאביו, אבל איןנו יודע שהוא צרייך